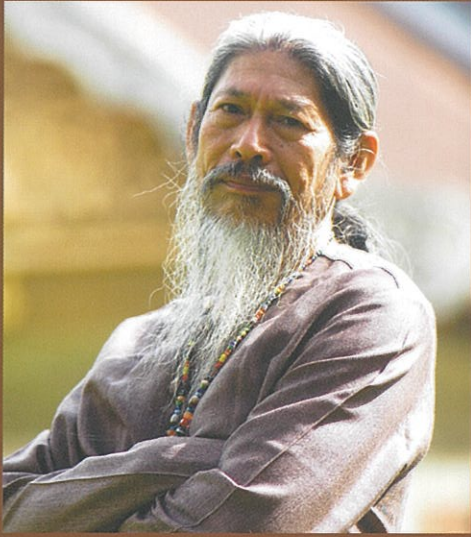

ครูชัยวัฒน์ วรรณานนท์

ครูช่างปูนปั้นเมืองใต้

ชัยวัฒน์ วรรณานนท์

ครูช่างปูนปั้นเมืองใต้

ชื่อ-สกุล นายชัยวัฒน์ วรรณานนท์
 วัน เดือน ปีเกิด ๒๘ เมษายน ๒๔๘๙
 สถานที่เกิด ๔๐ หมู่ที่ ๒ อำเภอท่าฉาง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
 การศึกษา ชั้นมัธยมปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านนาสาร
 อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี
 ศึกษาศิลปะด้วยตนเอง และจากอาจารย์ประเทือง เอมเจริญ
 ศึกษาปริญญาตะวันตกจากอาจารย์จ่าง แซ่ตั้ง
 ศึกษารรรมะตามแนวทางอาจารย์พุทธทาสภิกขุ
 แห่งสวนโมกขพลาราม
 ที่อยู่ ๓๙๐/๗ ตำบลธานี อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย
 โทรศัพท์ ๐๘๑-๕๓๗๓๗๖๙

บิดา-มารดา

ชื่อบิดา นายสมชาย วรรณานนท์
 อาชีพบิดา ทำนา
 ชื่อมารดา นางเต็ม วรรณานนท์
 อาชีพมารดา ทำนา

ครอบครัว

ชื่อภรรยา นางวรรณิ วรรณานนท์

เกียรติคุณ/รางวัลที่ได้รับ

- ๒๕๒๙ ได้รับยกย่องเป็นผู้มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมของ ๑๔ จังหวัดภาคใต้
- ๒๕๓๑ ได้รับปริญญา ศิลปบัณฑิตกิตติมศักดิ์ จากวิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี (เป็นกิตติมศักดิ์ คนแรกของวิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี)
- ๒๕๔๓ เครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นที่สรรเสริญยิ่ง ปฐมดิเรกคุณาภรณ์
- ๒๕๕๐ รางวัลพระสิทธิดาตาทองคำ ผู้มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม สาขานุรักษ์และส่งเสริมวิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทย (งานประติมากรรม)

ประวัติชีวิตและการศึกษา

ครูชัยวัฒน์ วรรณานนท์ เกิดที่หมู่บ้านท่าเคย อำเภอท่าฉาง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุมชนเก่าแก่ที่มีวัดอินทาราม เป็นศูนย์กลาง อาชีพหลักของชาวบ้าน คือทำน่าน้ำตาลโตนด ประมง เหตุที่มีทรัพย์ในดินสินในน้ำ ทำให้ชาวบ้าน ยึดมั่นในศาสนา นายสมชาย บิดาของครูชัยวัฒน์ มีฝีมือในเชิงช่าง ชอบแกะกระดาดเป็นลวดลาย บางครั้ง ช่วยประดับหีบศพพระเถระ และชาวบ้านที่ท่านเคารพ ทั้งชอบแกะสลักทำงานฝีมือเล็กๆ น้อยๆ เป็นที่ยอมรับ กันทั่วไปว่ามีฝีมือประณีต ทั้งเป็นผู้ใฝ่การศึกษาเคยเดินทางไปเรียนบาลีที่กรุงเทพฯ ชอบในการอ่าน มีหนังสือมาก ลูกๆ จึงมีนิสัยชอบอ่านแต่เด็ก นางเดื่อม ผู้เป็นมารดา ทำอาหารเก่ง ทำขนม และทอผ้าได้ มักจะเป็นหัวหน้าผู้หญิง ในการช่วยงานวัด งานบ้าน ครูชัยวัฒน์มีน้องหลายคนจึงได้ฟังมารดาถ่อมน้องอย่างไรเพราะ ด้วยเพลงกล่อมลูก ที่ท่านอาจารย์พุทธทาสกล่าวว่าเป็นธรรมะที่สอดแทรกมาในวัฒนธรรมของชุมชนแต่โบราณ บางครั้งก็ช่วยกล่อมน้องด้วย หากแต่บิดากล่อมลูกด้วยโคลงโลกนิติ ซึ่งครูชัยวัฒน์จดจำโคลงเหล่านั้นได้ตั้งแต่เด็ก สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญ ที่ปลูกฝังความเป็นช่าง และคุณธรรม ให้กับครูชัยวัฒน์ตั้งแต่เยาว์วัย

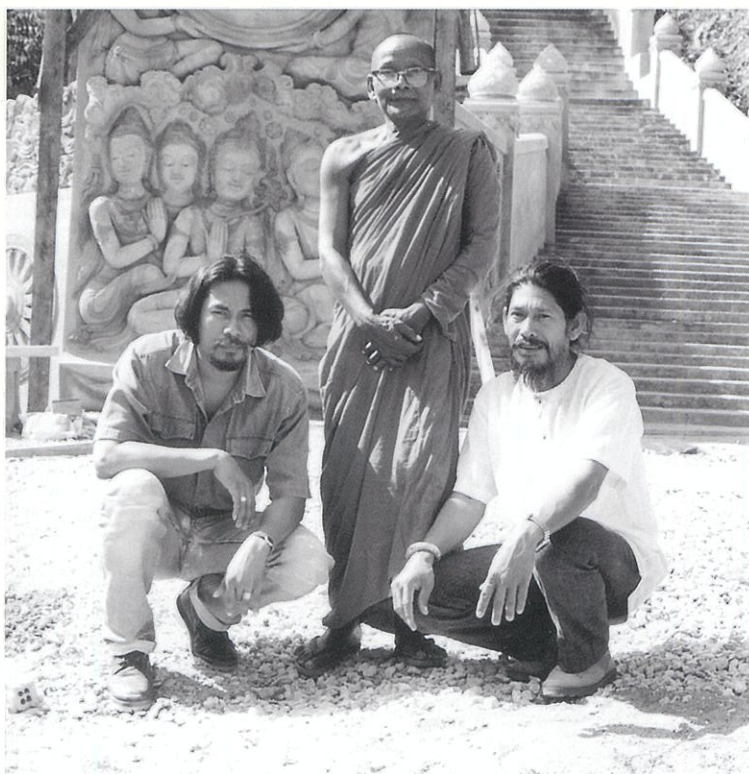
“ผมได้แรงบันดาลใจจากคุณพ่อครับ สมัยผมเป็นเด็กเวลาชาวบ้านมีงานมีการอะไร เขามักขอร้องให้คุณพ่อ ช่วยแกะสลักกระดาดไปตกแต่งงานให้มีชีวิตชีวาอยู่เสมอ ผมเองเห็นพ่อแกะสลักกระดาดเป็นลวดลาย ออกมาสวย ๆ เริ่มเกิดความรู้สึกรักงานศิลปะขึ้นมาตั้งแต่นั้น”

ครูชัยวัฒน์ มีนิสัยชอบวัดอยู่เป็นทุนเพราะบิดามารดาไปวัดอยู่เสมอ แม้ไม่ใช่วันพระ จึงคุ้นเคย กับพระวัดอินทารามแทบทุกรูป อายุ ๕ ขวบ ก็ไปนอนกับหลวงปู่แบนเจ้าอาวาส พระเถระบิณฑลหลวงปู่ก็เข้าร่วมด้วย หลวงปู่มักจะเล่านิทานให้ฟังและมีคำสอนแทรกเสมอ ในวัดมีงานสลักไม้สวยงามมาก ญาติผู้ใหญ่ก็สร้างอย่างงดงาม ในภูมิภาคมีภาพพุทธประวัติ ภาพพาดู ภาพพระเวสสันดร ฝีมืออาจารย์เหม เวชกร ภาพเหล่านี้เป็นสิ่งบันดาลใจ ที่สำคัญส่วนหนึ่ง

วัดอินทาราม เป็นวัดที่หนังตะลุงและมโนราห์ มาแสดงบ่อย ๆ เพราะหลวงปู่แบนเป็นที่เคารพของหนังตะลุงมโนราห์ ทุกครั้งที่มีหนังตะลุงมาแสดง ครูชัยวัฒน์จะขอปิ่นขึ้นบนโรงหนัง เพราะชอบรูปหนังตะลุงและจดจำมาเขียนบางทีก็ฉลุกระดาษเหมือนของจริง

ครูชัยวัฒน์เพิ่มความสนใจในงานศิลปะไม่ว่าจะเป็นภาพพิมพ์ ปกหนังสือนิยายของบิดา ไม้สลัก ปูนปั้น ภาพโฆษณาภาพยนตร์ เมื่อมีโอกาสเข้าไปในตัวจังหวัดสุราษฎร์ธานี มักจะขออนุญาตบิดาไปเฝ้าอยู่หลังโรงภาพยนตร์เพื่อดูช่างเขียนภาพพระเอกนางเอกโฆษณาภาพยนตร์ ครูชัยวัฒน์เริ่มรู้ตัวว่าตนต้องการเขียนรูป ต้องการเป็นช่างและพยายามฝึกฝนด้วยตนเอง จนกระทั่ง พ.ศ. ๒๕๐๖ เรียนจบมัธยมปีที่ ๖ จากโรงเรียนบ้านนาสาร จึงมีโอกาสไปคลุกคลีกับนักเขียนภาพโฆษณาภาพยนตร์อย่างจริงจัง โดยไปฝากตัวกับอาจารย์ยุบ่อ หรือนรินทร์ ช่างเขียนโรงภาพยนตร์เริงจิต จังหวัดภูเก็ต มีโอกาสได้เห็นภาพโปสเตอร์ฝีมืออาจารย์เปี้ยกโปสเตอร์และแผ่นโปสเตอร์ของฝรั่งซึ่งมีรูปแบบลีลาการเขียนแตกต่างกับโปสเตอร์ของเมืองไทย อีกทั้งได้เรียนรู้การเขียนภาพเหมือนสีน้ำมันจากอาจารย์ยุบ่อ ซึ่งเป็นพื้นฐานการเขียนภาพที่ดี ทำให้อยากเขียนภาพทิวทัศน์

เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๗ ครูชัยวัฒน์จึงเขียนภาพทิวทัศน์ของภูเก็ต อาทิ แหลมका หาดสุรินทร์ ปากน้ำ และที่อื่นอีกจำนวน ๘ ภาพ ด้วยสีน้ำมัน ในที่สุดครูชัยวัฒน์จึงเดินทางเข้ากรุงเทพฯ เพื่อเรียนรู้สิ่งใหม่ที่ตนต้องการ การได้เห็นโรงภาพยนตร์ในกรุงเทพฯ สร้างความตื่นตาตื่นใจให้แก่ครูชัยวัฒน์เป็นอย่างยิ่ง และเป็นโอกาสที่ได้รู้จักช่างเขียนภาพโฆษณาภาพยนตร์ที่มีฝีมือหลายท่าน ทำให้ต้องฝึกฝีมือเพิ่มเติมอย่างหนักเพื่อปรับปรุงฝีมือให้ทันสมัยแจกช่างเขียนอื่น

๑	๒	๑. ครูชัยวัฒน์ในระหว่างทำงานปูนปั้นที่วัดธารน้ำร้อน
	๓	๒. ครูชัยวัฒน์ในระหว่างทำงานปูนปั้นที่วัดไทยชุมพล
		๓. ภาพครูชัยวัฒน์กำลังปั้นลายใบเสมาที่วัดไทยชุมพล

ประวัติการทำงาน

ครูชัยวัฒน์ เริ่มเรียนรู้ความงามจากธรรมชาติแทนภาพถ่าย จากการใช้น้ำเป็นการใช้เส้นปากกาดำบนกระดาษ เมื่อพบอาจารย์ประเทือง เอมเจริญ ทำให้การมองสิ่งต่างๆ ผิดไปจากเดิม อาจารย์จ้าง แซ่ตั้ง แนะนำหนังสือให้อ่านพูดปรัชญา ตะวันออกให้ฟัง ชีวิตทุกวันมีเพียงเดินดู เขียน อ่าน และคิด ช่วงเวลานี้ได้สร้างงานสีน้ำมันและภาพลายเส้นร่วมแสดง นิทรรศการศิลปะครั้งแรกกับอาจารย์ประเทือง เอมเจริญ อาจารย์กมล ทัศนชาติ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๑

“หลังจากได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้เส้น สี จังหวะ และได้รับคำแนะนำต่างๆ จากท่านอาจารย์ประเทือง ต่อมาในปี ๒๕๑๒ ผมเดินทางไปศึกษาศิลปะด้วยตนเองเพียงคนเดียวที่ปราสาทหินเขาพนมรุ้ง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยอาศัยวัดละแวกนั้นเป็นที่พักพิงชั่วคราว การศึกษาด้วยตนเองครั้งนี้ ทำให้ผมเริ่มเข้าใจและประทับใจลวดลายไทยตลอดจนศิลปะต่อเนื่องสมัยศรีวิชัยมากขึ้น”

ครูชัยวัฒน์ เริ่มทำงานเพื่อสังคมตั้งแต่บวชเป็นพระในปี ๒๕๑๒ ด้วยเป็นธรรมเนียมของพระภิกษุที่จำพรรษาอยู่ ณ วัดอุโมงค์ (สวนพุทธธรรม เชียงใหม่) ต้องสลับกันอนุโมทนา (อธิบายธรรมสั้นๆ) ต่อญาติโยมที่มาทำบุญถวายสังฆทานที่วัด จำเป็นที่พระทุกรูปต้องเตรียมตัวให้พร้อม ความรู้ที่ได้รับฟังธรรมบรรยายของท่านอาจารย์พุทธทาส จากเสียงตามสายซึ่งมีลำโพงอยู่ทุกกุฏิ เข้า-เย็น ทุกวัน ทำให้เข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้ดี ความรู้ที่เกิดจากการฟัง ความรู้ที่เกิดจากการทำ มาขบคิด และนำไปปฏิบัติ พระที่วัดอุโมงค์ทุกรูปพร้อมที่จะตอบปัญหา ซึ่งญาติโยม นิสิตนักศึกษา มาปรึกษาอยู่เสมอ ทั้งที่เป็นพระหนุ่ม แต่บ่อยครั้งที่ต้องช่วยแก้ปัญหาครอบครัวแตกแยกและปัญหาอื่นของผู้ครองเรือน

ขณะที่อยู่ในเพศสมณะได้ใช้ฝีมือด้านเขียนภาพร่วมกับความรู้ทางธรรมะ สร้างสรรค์งานปริศนาธรรมไว้มาก หลังจากลาสิกขาแล้วยังทำงานด้านศิลปะที่เกี่ยวกับศาสนาอยู่ ทั้งด้านจิตรกรรม ประติมากรรม และการตกแต่งศาสนสถาน

ช่วง พ.ศ. ๒๕๑๒ - ๒๕๑๗ ครูชัยวัฒน์มีโอกาสไปพักที่สวนโมกข์ครั้งละหลายวัน เพราะมาเยี่ยมโยมพ่อโยมแม่ที่บ้าน อำเภอกำแพงต้องแวะพักสวนโมกข์พลาราม เพื่อกราบท่านอาจารย์พุทธทาส ถามปัญหาต่างๆ ข้อคิดเกี่ยวกับปริศนาธรรม ก็เริ่มจากท่านอาจารย์พุทธทาส ครูชัยวัฒน์นำบทกลอนชุด ๒๔ ฉากชีวิต ของท่านอาจารย์พุทธทาส มาเขียนเป็นภาพลายเส้น แล้วนำมาให้ดู ท่านวิจารณ์พร้อมให้คำแนะนำเพื่อนำไปปรับปรุงวิธีการคิด อาทิการนำสัญลักษณ์ต่าง ๆ มาใช้ในการสร้างภาพปริศนาธรรม พร้อมกับแนะนำให้เขียนภาพที่มีความหมายทำให้ผู้ดูได้ขบคิด แฝงความหมายที่ลึกซึ้งไว้ในงานแทนการเล่าเรื่องเพียงอย่างเดียว เพื่อให้คนดูมีปัญญาขึ้นมา

ในเรื่องลวดลายปูนปั้น ท่านอาจารย์แนะนำให้ปั้นภาพราหูอมจันทร์ไว้ที่ซุ้มประตูวัด เพราะเป็นคติอันต่อเนื่องมาจากความคิดของคนโบราณแถบชวา ทำฉาง เป็นปริศนาธรรมให้อุบาสก อุบาสิกา ที่มาวัดพยายามดึงตนออกจากปากแห่งความชั่วร้าย เหมือนพระจันทร์คืนให้หลุดจากปากของราหู พระจันทร์หมายถึงความประภัสสรแห่งจิต ราหูหมายถึงอุปกิเลสที่ทำให้จิตเศร้าหมอง

เมื่อครูชัยวัฒน์มีโอกาสมาทำงานในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้คิดรูปแบบศิลปะเฉพาะถิ่นขึ้น เพื่อให้งานตกแต่งศาสนสถานต่าง ๆ มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น โดยนำเอารูปแบบศิลปะศรีวิชัยมาใช้ พยายามสอนวิธีการออกแบบและวิธีการปั้นปูนให้ผู้ใกล้ชิด เพื่อให้ผลงานออกมาแตกต่างกับที่อื่น พ.ศ. ๒๕๒๖ ได้ร่วมกับเพื่อนก่อตั้งชมรมศิลปะศรีวิชัยสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นกลุ่มคนรักศิลปะที่ร่วมกันเผยแพร่ผลงานศิลปะ จัดสอนศิลปะวันเสาร์-อาทิตย์ โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

แนวทางการสร้างสรรค์งานปั้นปูน

ผลงานอันวิจิตรบรรจง สะท้อนผ่านความชำนาญ และความตั้งใจในการสร้างสรรค์งาน เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการออกแบบ ซึ่งครูชัยวัฒน์จะเป็นผู้ออกแบบผลงานด้วยตนเองทุกครั้ง โดยนำความชำนาญจากงานจิตรกรรมของตน มาผนวกกับการสร้างสรรค์งานปั้นปูน ภาพร่างที่ออกแบบขึ้น มีการลงรายละเอียดให้มีมิติ แสงเงา ให้ได้ภาพเสมือนจริงที่สุด เพื่อที่เวลาปั้นปูนสดจะได้รู้มิติ และจังหวะของภาพ ที่สำคัญภาพที่ออกแบบขึ้นต้องสามารถนำมาทำงานปั้นปูนได้จริง

งานปั้นปูนของครูชัยวัฒน์ สร้างสรรค์ขึ้นมาจากปูนซีเมนต์ ไม่ได้มีวิธีการเตรียมปูนที่ซับซ้อนเหมือนงานปั้นปูนโบราณ ซึ่งจะต้องวางแผนการทำงานเป็นขั้นตอน ให้เหมาะสมกับจังหวะเวลาของปูนซีเมนต์

ก่อนที่จะทำงานปั้นปูนสำหรับงานชิ้นเล็กๆ จะต้องมีการเตรียมพื้นที่ที่จะปั้นด้วยการรองทรายเอาไว้ก่อน เพื่อเป็นการป้องกันชิ้นงาน และสามารถเคลื่อนย้ายได้หลังจากชิ้นงานแห้งแล้ว ในขณะที่ปูนยังเหลวจะต้องวางโครงสร้างไว้ ว่าตรงไหนควรจะมีรู แล้วค่อยแต่งเมื่อหมาดขึ้นอีกหน่อย ซึ่งครูชัยวัฒน์บอกว่า

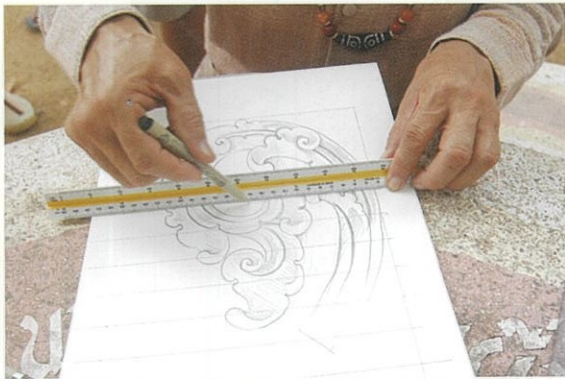
“จะทำทีเดียวให้เสร็จมันทำไม่ได้ ไม่เหมือนกับปูนดำของโบราณ ที่สามารถปั้นให้เสร็จหลายไหนหลายนั้น อันนี้มันแตกต่างกันด้วยเหตุของการทำปฏิกิริยาของปูนซีเมนต์กับน้ำกับทรายมันจะมีเวลาของมัน”

เมื่อวางโครงสร้างลายเสร็จ ปูนจะหมาดกำลังดี ขั้นตอนต่อไป คือ การปั้นปูนให้ได้ตามลวดลายที่ออกแบบไว้ ความพลีไหวในการใช้เครื่องมือในการปั้นปูนของครูชัยวัฒน์เสมือนหนึ่งการใช้พู่กันในการวาดภาพ หากแต่งานตรงหน้าเป็นภาพที่มีมิติ จากการออกแบบวางจังหวะลายให้มีช่องไฟที่พอเหมาะ จึงสามารถปั้นลายให้เว้าโค้งอ่อนช้อย สร้างมิติ สูง ต่ำ ให้ลายปั้นปูนได้อย่างลงตัวงดงาม และการที่จะทำงานให้ลงตัวลื่นไหลได้นั้น ครูชัยวัฒน์ต้องมีการดัดแปลง และสร้างสรรค์เครื่องมือเฉพาะขึ้นมาให้เหมาะสำหรับการใช้งาน

“สมัยแรก ๆ ก็ใช้มีด ต่อมาคิดว่าน่าจะปั้นทับลาย ที่เราตัดไป ก็มีเกรียงเล็กๆ เราก็ไปหาเกรียงแล้วก็มาแต่ง มีดเราก็เอามาแต่งให้มีขนาดเล็บบ้างใหญ่บ้าง บางครั้งเราก็สั่งทำตามขนาดที่เราต้องการ เราตัดกระดาษให้แล้วก็บอกให้เค้าตีเหล็กให้ ถ้าละเอียดหน่อยก็ใช้เกรียงเล็กหน่อย เพราะสะดวกในการพลี เกรียงใหญ่มันไม่สะดวก เอามาปั้มมันใช้แต่ส่วนปลายมันจะยาก ใช้อันนี้มันก็จะสะดวก นี่ก็คือหลักการว่าใช้แล้วสะดวก นี่คือเหตุผล เมื่อเราใช้ เราจะรู้ว่าเราจะสร้างเครื่องมืออย่างไร เหมือนคนที่ช่างสลัก เค้าจะรู้ว่าสิ่งที่ถูกนิสยเค้ามิกี้ตัว อะไบบ้าง ทำนองนั้น เหมือน ๆ กัน”

เครื่องมือที่สร้างสรรค์ขึ้นมาเฉพาะให้เหมาะสำหรับการใช้งาน

เทคนิคหรือทักษะพิเศษของการทำงานปูนปั้นขึ้นเล็กตามแบบฉบับครูชัยวัฒน์

- ๑
- ๒
- ๓
- ๔

๑. ร่างแบบ
๒. ขยายแบบร่างบนกระดาษแข็ง
๓. ตัดกระดาษตามแบบร่าง
๔. เตรียมพื้นที่ที่จะปั้นด้วยการรองทราย

๕. ผสมปูนซีเมนต์กับทรายและน้ำ
๖. ตัดปูนตามแบบร่าง
๗. ก่อปูนวางโครงสร้าง
๘. ปั้นปูนให้ได้ตามลวดลายที่ออกแบบไว้

ผลงานโดดเด่น

ด้วยความใส่ใจในการสร้างสรรค์งานในทุกขั้นตอน งานปูนปั้นของครูชัยวัฒน์จึงมีความงามอย่างมีเอกลักษณ์ แต่ภายใต้ความงามอย่างมีเอกลักษณ์ทางศิลปะนั้น มีเนื้อหาที่แฝงคติธรรมอยู่ด้วยเสมอ ด้วยปณิธานที่ยึดมั่นในการทำงานมาโดยตลอดว่าผลงานของตนจะต้องฝากไว้กับสถานที่สาธารณะเท่านั้น เพื่อที่จะให้งานเป็นสื่อในการนำคติ หรือข้อคิดที่แฝงไว้ ไปสู่สาธารณชน

หอพุทธทาสธรรมโฆษณ์ ภายในสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นแหล่งศึกษาเกี่ยวกับชีวิต ผลงานของท่านพุทธทาส และเป็นศูนย์กลางการศึกษาเผยแพร่เกี่ยวกับศาสนา รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นภาคใต้ สถาปัตยกรรมโดดเด่นสะดุดตาด้วยลายปูนปั้นที่งามจับตา นับเป็นผลงานที่โดดเด่นสร้างชื่อเสียงให้กับครูชัยวัฒน์ และสร้างความภาคภูมิใจสูงสุดให้แก่ผู้สร้างสรรค์ผลงาน ด้วยเป็นผลงานที่สะท้อนถึงการใช้ทักษะฝีมือ ความประณีต ละเอียด แสดงออกถึงแนวทางและปรัชญาการทำงานของครูชัยวัฒน์ ได้เป็นอย่างดี

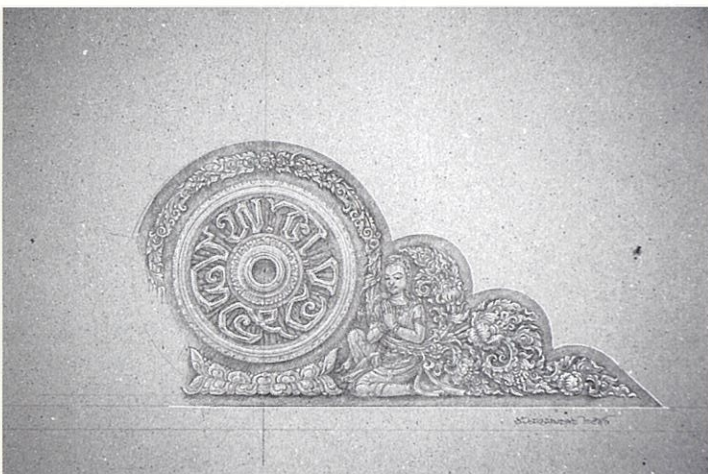
“เมื่อได้รับงานนี้ หวังว่างานนี้ต้องเกี่ยวพันกับชื่อของสถานที่ คือ หอพุทธทาสธรรมโฆษณ์ ซึ่งแปลว่าการกระจายหรือการเผยแพร่ธรรมของท่านอาจารย์พุทธทาส ท่านทำงานเกี่ยวกับศรัทธา ค้ำค้ำ ท่านชื่นชมงานศรัทธามาก ฉะนั้นเราควรจะทำเรื่องลวดลายเข้ามาใช้ โดยจะให้ทุกหน้าจั่วบ่งบอกถึงธรรมะที่เป็นหัวใจสำคัญแท้ ๆ ที่อาจารย์พุทธทาสเคยเทศน์ เคยสอน คือ เรื่องสุญญตา เป็นตัวพื้น”

ปัจจุบันหน้าจั่วได้สร้างเสร็จตามต้นแบบแล้ว ๕ หน้า เหลืออีก ๔ หน้า ที่จะต้องดำเนินการให้เสร็จตามที่ออกแบบไว้ รวมทั้งหมดมี ๙ หน้าจั่ว อันเป็นความหมายที่ครูชัยวัฒน์ต้องการสื่อความหมายโดยรวมถึงรัชกาลที่ ๙ แทนช่วงเวลาในการสร้างสรรค์งานและคุณธรรมชั้นเลิศของพระพุทธศาสนา ๙ ประการที่ตั้งใจฝากไว้คู่แผ่นดิน

๑ ๒

๑. แบบลวดลายปูนปั้นหน้าบันหอพุทธทาสธรรมโฆษณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒

๒. หน้าบันหอพุทธทาสธรรมโฆษณ์ สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

๑	๒	๓
๔	๕	๖

๑. งานปูนปั้นอุโบสถ วัดดอนกระถิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๒๐
๒. งานปูนปั้นวัดสันติ อำเภอท่าฉาง จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๒๗
๓. งานปูนปั้นวัดพระบรมธาตุไชยาราชวรวิหาร อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๓๑
๔. งานปูนปั้นวัดธารนํ้าร้อน อำเภอท่าฉาง จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๓๔
๕. งานปูนปั้นพระตำหนักแหลมหางนาค จังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๓๗
๖. งานปูนปั้นซุ้มประตู วัดดอนกระถิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๒

ถ่ายทอดความรู้สู่คนรุ่นหลัง

ครูชัยวัฒน์ได้ถ่ายทอดความรู้ไปสู่บุคคลที่สนใจ โดยรับเป็นศิษย์ตามแบบการเรียนในสมัยโบราณ คือ ต้องมาช่วยงานทุกอย่างไปพร้อม ๆ กับการเรียนรู้ จากการทำงานจริง สิ่งที่ครูชัยวัฒน์มักถ่ายทอดให้กับศิษย์ไม่ใช่แค่การทำงาน เป็นแต่ยังรวมถึงคุณธรรมการอบรมบ่มนิสัย และจิตวิญญาณในการสร้างสรรค์งานศิลปะโดยส่วนใหญ่ จะต้องใช้เวลาในการร่ำเรียนถึง ๕ ปี ซึ่งตลอดการเรียนนี้ครูชัยวัฒน์ก็ไม่ได้คิดค่าใช้จ่ายใด ๆ

“ใครอยากจะทำงานที่สวยงามติดกับศาสนสถานต่างๆ
นอกเหนือจากความสวยงามเป็นเอกลักษณ์ของตนแล้ว
ให้มีความหมายในทางธรรมด้วยจะเป็นสิ่งที่ดีมาก”

ครูชัยวัฒน์ วรรณานนท์

